

غزل شماره ۴۱۰

ای قباي پادشاهی راست بر بالای تو
زینت تاج و نکلین از کوه و والای تو

آفتاب فتح را هر دم طلوعی می دهد
از کلاه خسروی رخسار مه سیمای تو

جلوه گاه طایر اقبال باشد هر کجا
سایه اندازد های پشترگردون سایی تو

از رسومِ شرع و حکمت با هزاران اختلاف
نکته‌ای هرگز نشد فوت از دلِ دانای تو

آب حیوانش ز منقارِ بلاغت می چکد
طوطیِ خوش لجه یعنی گلک شکرخای تو

کرچه خورشیدِ فلک چشم و چراغِ عالم است
روشنایی بخش چشمِ اوست خاک پای تو

آن چه اسکندر طلب کرد و ندادش روزگار
جرعه‌ای بود از زلالِ جامِ جان افزای تو

عرض حاجت در حریم حضرت محتاج نیست
راز کس مخفی نماند با فروغِ رایِ تو

خسروا پیرانه سر حافظ جوانی می‌کند
بر امیدِ عفوِ جان بخشِ کنه فرسایِ تو

تفسیر فال

شما لایق هر آنچه که در حال حاضر دارید و همچنین هر چیزی که در آینده به دست خواهید آورد، هستید. آفتاب زندگی شما هیچ گاه غروب نخواهد کرد و همیشه نور امید بر قلب شما خواهد تابید. جوانی و شادابی همواره در وجودتان جریان دارد و این شما هستید که به عنوان فاتح زندگی خود شناخته می‌شوید. همای سعادت با بال‌های زیبا و گسترده‌اش بالای سرتان در حال پرواز است، گویی که برای خوشبختی شما به تمامی جهان سفر

می‌کند. شما انسانی بسیار دانا و زیرک هستید، با ذهنی خلاق که می‌تواند مسائل پیچیده را با سهولت حل کند. زبانتان جذاب است؛ کلماتتان مانند جواهراتی درخشان بر دل‌ها تأثیر می‌گذارند و باعث ایجاد ارتباطات عمیق‌تر میان افراد می‌شوند. چشم چراغ همه‌ی اطرافیان هستید، زیرا حضور شما موجب روشنایی و امیدواری برای دیگران است. تنها کافیست حاجتی طلب کنید تا بدانید خواسته‌هایتان به سرعت مورد قبول واقع خواهد شد، چرا که دنیای اطراف شما مملو از فرصت‌هاست که منتظر کشف شدن توسط شما هستند.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)